

St. Petersaari – vielä kerran

Jaakon Päivillä koetaan heinäkuun 20. päivänä paikallismusiikin historiaa, sillä suomalaisen folk-rockin kärkijoukkoon kuulunut St. Petersaari kokoaa rivinsä 25 vuoden tauon jälkeen.

TEKSTI JA KUVAT: MATTI TIKKA

Kari Ilmosen mukaan puhetta St. Petersaaren kokoamisesta ainakin yhtä keikkaa varten on ollut vuosien varrella yhtyeen jäsenten tavatessa toisiaan. Heimo Riihimäen 50-vuotisjuhlissa miehet muistelivat vanhoja laulujaan ja lopulta tehtiin päätös yhtyeen kasaamisesta Jaakon Päiville.

MUSIIKKIVIERAAT

Konsertti jakautuu kahteen osaan. Aluksi lavalla ovat Kari Ilmonen (kitara, huuliharppu ja laulu), Heimo Riihimäki (mandoliini, huilu ja laulu), Markus Fagerudd (koskettimet ja laulu), Hannu Pirttimaa (basso) ja Jan Stenhäll (rummut). Konsertin toisessa osassa lavalle tulevat

Timo Hautamäki, Kari Ilmonen, Ari Lepistö, Heimo Riihimäki, Hannu Pirttimaa ja Jan Stenhäll.

Fagerudd (koskettimet ja laulu), Hannu Pirttimaa (basso) ja Jan Stenhäll (rummut). Konsertin toisessa osassa lavalle tulevat myös Timo Hautamäki (sähkökitara) ja Ari Lepistö (basso).

- Minä olen tässä se heikko lenkki. Kyllä soinnut tulevat, mutta laulun kanssa on vaikeampaa. Olen teutaroinut sanoituslappujen kanssa, kertoo Kari Ilmonen.

St. Petersaari tuli esille maanlaajuisesti, kun se sijoittui rockin SM-kisoissa keskittyilin sarjassa kakkoseksi. Sarjan voittanut oululainen Spiders sai vaivaisen pisteen enemmän. Tuohon aikaan rockin SM-kilpailut jaettiin kolmeen osioon, jotka olivat proge, uusi aalto ja keskityyli.

Tuossa vaiheessa St. Petersaarella oli kuitenkin jo levytyssopimus Kompass Recordsin kanssa. Sopimuksesta Kari kiittää yleisradion silloista musiikkitoimittajaa Jake Nymania. Nyman oli ihahtunut St. Petersaaren kauniisiin sävellyksiin ja erinomaisiin teksteihin.

- Jake oli saanut jostain demonauhamme ja hän piti siitä. Hän

Timo Hautamäki, Kari Ilmonen, Ari Lepistö, Heimo Riihimäki, Hannu Pirttimaa ja Jan Stenhäll.

suositteli meitä Kompassille. Oli ihan uskomaton fiilis kun levy-yhtiöltä tuli kirje, että pääsemme levyttämään.

Taskurahaa

Ensimmäiset julkaisut olivat "Miehen tie"-single ja kaksi kappaletta "Provinssirock"-lp:llä. St. Petersaari nimittäin esiintyi kaikkien aikojen ensimmäisessä Provinssirockissa Seinäjoella kesällä 1979.

St. Petersaarelta ilmestyi kaksi lp:tä, "Miehen tie" vuonna 1980 ja "Tämänkin laulun jälkeen" vuonna 1982.

Keikkoja oli kohtalaisesti, varsinkin opiskelijapaikkakunnilla. Ammattimaisesti yhtye ei kuitenkaan koskaan toiminut. Osa jäsenistä opiskeli, osa oli töissä.

- Tuli yhteestä sen verran taskurahaa, että ei tarvinnut vanhemmilta pyytää. Varsinkin "Miehen tie" soi radiossa usein,

sillä Jake Nyman ja Holle Holopainen pitivät meistä. Jos silloin olisi maksettu yhtä isoja Teostomaksuja kuin nykyään, olisi rahaa tullut paljonkin.

St. Petersaaren levyihin Kari Ilmonen on tyytyväinen. Musiikillisia kompromisseja ei tarvinnut tehdä, vaan yhtyeellä oli taiteellinen vapaus.

Folkrock on se termi, joka kuvaa St. Petersaaren musiikkia parhaiten. Bändin tavaramerkki oli varsinkin Karin soittaman huuliharpun ja Heimon soittaman mandoliinin yhteisoundi.

Kari mainitsee musiikillisiksi esikuvikseen Pekka Strengin, Neil Youngin ja Hectorin. Noin 80 prosenttia yhtyeen kappaleista oli Karin tekemiä, loput Heimon.

- Heimon sanoitukset olivat satiirisia. Minun sanoituksissa oli vähän yhteiskunnallisia juttuja, uuden aallon ideologiaa,

sellaista nuoren miehen ideologiaa, mutta ei tosikkomaisesti.

Helsingin Sanomien arvostelussa yhtyeen musiikki nimettiin pilke silmäkulmassa Tavastian keikan perusteella "akustiseksi punkiksi".

Ei erimielisyyksiä

Millaisia asioita ja tunteita St. Petersaari herättää Karissa? Millaisena hän muistaa nuoruutensa muusikkovuodet Pietarsaareissa?

- Nostalgisina. St. Petersaari kuuluu yhteen Pietarsaaren kanssa. Meillä oli intohimoa musiikin tekemiseen, olimme sen suhteen aika tosissamme. Harjoittelimme paljon.

Hyvästä radiosoitosta ja keikoista huolimatta suuri suosio jäi saavuttamatta. Yhtye ei hajonnut musiikillisiin eikä muihinkaan erimielisyyksiin.

- Olimme tunteneet toisemme nuoruudesta, jotkut jopa lapsuu-

desta asti. Mitään riitoja ei ollut. Yhtye hajosi maantieteellisiin syihin, sillä olimme sijoittuneet eri puolille maata ja pelkästään treenien järjestäminen oli erittäin hankalaa. Silloin ei ollut nykyajan telekommunikaatiomahdollisuuksia. Minulla ei ollut puhelinta vaan jouduin käymään lennättimessä soittamassa. Kunnollinen läpimurto olisi vaatinut muuttamista etelän keskuksiin.

Kaksi St. Petersaaren lp:tä tulevat toisinaan vastaan hyvinvarustetuissa levydivareissa. Cd-nä levyjä ei ole julkaistu.

- On ollut kyllä mielessä, mutta olen joutunut tekemään salapoliisityötä löytääkseni levyjen masternauhat. Kompass Records meni konkurssiin, eikä nauhojen olinpaikasta ole tietoa. Pitäisi saada jokin yhtiö innostumaan levujen julkaisusta, sillä omalla kustannuksella emme siihen ryhdy.

Lauluntekiät Kari Ilmonen ja Heimo Riihimäki.

St. Petersaari 80-luvun alkupuolella.